

Sandheden skal gøre Eder frie!

Indhold	Side
Demokrati uden ytringsfrihed.....	2
Statistisk fejl i Danmarks Statistik.....	3
Sandheden er ilde hørt.....	4
Muhamedanske provokationer.....	5-6
En fantastisk røverhistorie.....	7
Om økonomernes tale.....	8

Alle læsere ønskes et godt nytår!

Muhamedansk terror !

Endnu engang måtte man konstatere, hvor utroligt farlige de muhamedanske fanatikere er, når man tillader dem frit at rejse rundt i den civiliserede verden.

Det var lige ved at gå galt denne gang. Kun en hurtig indsats fra en hollandsk passager frelste flere hundrede rejsende fra at blive ofre for en muhamedansk negers attentatforsøg. Negeren fra Nigeria forsøgte at springe et fly i luften under en landing i USA, og denne vanvittige handling var han blevet hvervet til af muhamedanske kredse i London. I tre år havde negeren kontakt med det muhamedanske miljø i London under et studieophold, og da han forlod London igen var han parat til de blodigste handlinger. For at kunne dræbe flest mulige hvide kristne var han parat til at lade sig udstøpe med sprængstoffer, og sprængstofferne forsøgte han at sprænge i flyet, hvilket ville have medført en katastrofe. Nu blev negeren dog forhindret i sit fortsæt, da hollænderen overmandede ham og sprængningen mislykkedes, men hans intention var der ingen tvivl om. Der er således heller ingen tvivl om, at det er i Vesteuropa og i USA og ikke i Centralasien, at den muhamedanske terror skal bekæmpes, for det er her, at de muhamedanske miljøer findes, som føder de muhamedanske terrorister. Negeren var ikke muhamedansk terrorist før han kom til London, men det muhamedanske miljø i London forvandlede ham til terrorist. Skal man forhindre den vilde muhamedanske terror, så må man altså også ødelægge alle muhamedanske fanatikermiljøer i Vesteuropa og USA, hvori de muhamedanske terrorister indoktrineres og hverves. Man kan naturligvis som nu vælge at dræbe terroristerne en efter en, efter at de har fået lejlighed til at udføre deres grusomme handlinger, men afbryder man ikke hvervningen af nye terrorister, så er bekæmpelsen af terrorismen håbløs, og terroren vil fortsætte uanfægtet. Kun en kompromisløs terrorbekæmpelse i Europa og USA, der rettes mod de muhamedanske fanatikermiljøer, kan forhindre terrorismen.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på hjemmesiden www.radioholger.dk, og der sendes i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet er de danske indvandrermodstanderes stemme.

Jürgen Gansel

I Dresden er en ung tysk pige på bare 18 år blevet myrdet af en pakistansk asylansøger. I denne anledning udtalte NPD-Landtagsmedlemmet Jürgen Gansel følgende: »Sagen er både trist og lærerig. En 18-årig pige fra et godt hjem er blevet indoktrineret af den multikulturelle propaganda og troede, at en intim forbindelse med et menneske fra en fuldstændig fremmed kulturkreds er helt uproblematisk. Denne opfattelse har hun betalt med sit liv. Det viser sig endnu engang, at tyske kvinder kun er frit vildt for voldelige muslimer, der kan behandle kvinderne som de vil, fornede dem og tilsidst dræbe dem. Dette burde være en advarsel til den tyske ungdom om nøje at overveje, hvem man skal indlade sig med.« Og det burde også være en alvorlig advarsel til den danske ungdom!

Kampen mod islam er en kamp for danskheden

Man kalder jo officielt Danmark og de øvrige vestlige lande for de demokratiske lande, men intet kan være mere forkert, hvis demokrati betyder ytringsfrihed, for også i Danmark og i Vesten som helhed undertrykkes meningsfriheden af den herskende klike, der ikke tolererer andre meninger end dens egne. Jeg skulle jo vide det bedre end mange andre, for jeg står til en måneds fængsel, blot fordi jeg ikke har helt den samme mening som de herskende om de fremmede. Men det er ikke kun mig, der forfølges af samfundssystemet på grund af en afvigende mening, det er der mange, der bliver, og en af de mere kendte er professor Helmuth Nyborg. Det har han den 7. december skrevet et interessant indlæg om, og jeg bringer her et lille uddrag: »Forskere fyres verden over for at omtale køns- og raceforskelle i intelligens. Denne værdikamp strækker sig fra Harvard til Aarhus Universitet og rammer både nobelpristagere, toppolitikere og mere ydmyge eksistenser. Præsidenten for Harvard Universitet, Larry Summers, kom for skade at sige, at en lille kønsforskel i intelligens måske forklarede kønsforskelle i naturvidenskaberne. Det var ikke forkert, men alligevel rejste det et voldsomt akademisk uvejr. Undskyld sagde han - mange gange - og bevilgede 50 mio. dollars til kvinderekuttering i fysik og matematik, men slaget var tabt. Han valgte selv at træde tilbage. James Watson modtog Nobelprisen for at kortlægge DNA-molekylets struktur. Så kom han for skade at sige, at han så mørkt på Afrikas fremtid, givet kontinentets lave gennemsnits-IQ. Stormvejr igen. Han måtte aflyse planlagte foredrag, og pæne mennesker mente, at Watson var en umoralsk racist. Også han undskyldte mange gange, men det hjalp ikke. Han blev afskediget i vanære fra det verdenskendte institut, han selv havde stiftet. I 2002 omtalte undertegnede en moderat gennemsnits-kønsforskel i intelligens og igen faldt lighedshammeren. Institutleder, professor Jens Mammen og andre pæne mennesker rasede, men modsat Summers og Watson så jeg ingen grund til at undskylde virkeligheden. Det havde nok været klogt for karrieren. Nyborgsa-

gen afsluttedes med en iskold genansættelse uden opgaver i seks måneder, indtil jeg alligevel skulle gå af som 70-årig.« Ja, også professor Helmuth Nyborg har således prøvet, hvad det vil sige at være politisk ukorrekt, og i dag er intet mere politisk ukorrekt end at påvise køns- og raceforskelle, uanset hvor klare og betydningsfulde de så end er, for det drejer sig slet ikke om, hvor vidt noget er sandt eller ej, men blot om, hvor vidt det anses for politisk formålstjenligt af den nu herskende klasse. Videnskabsmænd og andre forventes at lyve om tingene af hensyn til de såkaldte menneskerettigheder, og vil de ikke det, så bliver de forfulgt af den herskende klike, der består af politikere, domstole, mediefolk og såkaldte meningsdannere. Det er sørgeligt, at man i Vesten er kommet så langt ud, at man ikke mere vil respektere demokratiets vigtigste frihed, ytringsfriheden, og så længe man undertrykker ytringsfriheden, så er det kun en floskel, når man kalder landene i Vesten for demokratiske. Nej, det er landene ikke, for i et demokratisk land har alle lov til at ytre deres mening, også når denne mening går imod den almindelige holdning i samfundet. Hvis vi skal være helt ærlige, og det skal vi vel, så må vi også konstatere, at der ikke er nogen principiel forskel på undertrykkelsen af ytringsfriheden i den nu sammenstyrtede kommunistiske verden og så i det nuværende Vesten, nej, ingen principiel forskel men naturligvis nok en gradforskkel. Den kommunistiske verden styrtede sammen, netop på grund af undertrykkelsen, og så kan man jo spekulere over, hvor længe de nuværende vestlige samfundssystemer egentligt vil overleve. Nationerne og folkeslagene har evigt liv, men det har de forskellige samfundssystemer ikke, de afløser hinanden, efterhånden som de styrter sammen. Og et samfundssystem, der sætter den politiske korrekthed højere end sandheden, det vil helt sikkert styrte sammen, for man kan ikke bygge noget evigt på en løgn, uanset hvor tiltalende løggen så end er.

Statistisk fejl

Danmarks Statistik undervurderer indvandringen groft. Her siger man, at 728.000 borgere i Danmark vil i 2050 have en ikke-vestlig baggrund. Det svarer til 12,1 procent af befolkningen og er næsten en fordobling i forhold til i dag, hvor 6,6 procent af den danske befolkning har en oprindelse fra et ikke-vestligt land. Men desværre er situation endnu værre end Danmarks Statistik påstår. Hvis man skal dømme efter de hidtidige oplysninger og en fremskrivning af disse, så er der allerede ca. 10 procent af befolkningen, der kommer fra ikke-vestlige lande og fremskrivningen af dette tal vil derfor også være på mindst ca. 1,5 millioner i 2050. Men hvorfor tager Danmarks Statistik fejl? Jo, det er meget enkelt, for det er galt med institutionens kategorier. For det første regnes de mange adoptivbørn fra Afrika og Asien og deres efterkommere ikke med i tallet, skønt de jo netop kommer fra ikke vestlige lande, og for det andet kommer mange farvede med engelske og amerikanske pas, og også disse skal naturligvis regnes med. Vi er som danskere ikke interesserede i, hvilket pas folk har, men hvem de virkelig er. En neger med engelsk pas har stadig afrikansk baggrund, som om han kom lige fra Afrika. På baggrund af dette er det velbegrundet, når man forhøjer tallene fra Danmarks Statistik.

Fra Sverige

For tiende gang gennemførte de svenske patrioter en storslået mindemarch i byen Salem for patrioten Daniel Wretström, der blev myrdet på den mest bestialske vis af en indvandrerbande. Skønt det officielle Sverige forsøger at tie sagen ihjel, så tænder de svenske patrioter hvert år faklerne i den lille by Salem og drager til stedet, hvor den grusomme forbrydelse blev begået. Den 17-årige Daniel Wretström mindedes under marchen og den efterfølgende højtidelighed på gerningsstedet, og en række fremtrædende patrioter talte om denne unge mand, der blev offer for den svensk-fjendtlige vold, et offer for det multikulturelle samfund, der er så djævelsk i sine virkninger. Også i år forsøgte venstreorienterede voldsmænd at ødelægge

mindemarchen, men de blev let afvist, da de var meget fåtallige, skønt de havde fået rejsepenge af det officielle Sverige for at skabe uro under marchen. Det officielle Sverige gjorde sig latterligt ved endnu engang nyttesløst at alliere sig med venstrepøblen, og også Salems kommunalråd måtte skuffet konstatere, at den lejede pøbel intet kunne udrette, og selv vovede kommunalråderne sig naturligvis ikke ud på gaden, skønt de havde talt mange store og brovtende ord imod marchen. Politikerne taler store ord imod patrioterne, men de er bare nogle små usle kujoner, der nok skal holde sig borte, hvis der er nogen risiko. Det er andre, der skal løbe en risiko i politikernes ærinde.

En misforståelse

Den iranske præsident blev interviewet til dansk fjernsyn, og straks skreg man op. Medierne skriver: »Det Danske Zionisterforbund demonstrerede over for Christiansborg. Dansk Zionisterforbund er også initiativtager til kampagnen "Vend Ryggen til Irans præsident Ahmadinejad". Fordi, som det lyder i et af punkterne på kampagnens hjemmeside, at "en statsleder, der fornægter, at Holocaust har fundet sted bør fordømmes og isoleres". « Nej, en statsleder skal isoleres og fordømmes, hvis han ikke i sin daglige politik tager udgangspunkt i sit eget folks behov. Og hvordan statslederens holdning så er til den rent historiske diskussion om Holocaust er for så vidt ganske ligegyldigt. Zionisterne overvurderer som sædvanligt betydningen af den jødiske historie, for den er nu engang ikke nær så væsentlig for andre folkeslag som for jøderne selv. Og jøderne er trods alt ikke Guds udvalgte folk, som zionisterne vist stadig tror, nej, jøderne er blot eet blandt mange andre folkeslag, og det må de se at vænne sig til. Andre folkeslag har også været udsat for meget i historiens løb, men de hyler ikke hele tiden op om det og føler sig forurettede. Man kan bebrejde den iranske præsident meget, og med rette, men i forhold til dette er hans holdning til Holocaust ganske uden betydning.

Sandheden er ilde hørt

En småborgerlig journalist ved navn Niels Krause-Kjær iværksatte en større kampagne mod Lars Hedegaard og Trykkefrihedsselskabet, og denne kampagne blev iværksat alene på grund af nogle udtalelser om muhamedanere, som Lars Hedegaard var kommet med. Ikke fordi disse udtalelser var usande, det var tværtimod den rene og skære ubehagelige sandhed om muhamedanerne, som Lars Hedegaard kom med, men småborgerne i den danske offentlighed hylede op som en flok hunde, og Niels Krause-Kjær var førerhund i koret. Men Søren Krarup tog som en af de få til genmæle mod hetzen og skrev den 28. december bl.a. følgende: »Det handler om Lars Hedegaard og det Trykkefrihedsselskab, han er formand for. Og Trykkefrihedsselskabet af 2004 er et forargelsens tegn i Danmark, for det siger en undertrykt og ubehagelig sandhed om den kulturkamp, der foregår i Europa i øjeblikket, og hvor islam er en dødelig trussel mod kristenheden. Den sandhed tier Trykkefrihedsselskabet ikke om. Eller den uhyggelige virkelighed taler Trykkefrihedsselskabet og Lars Hedegaard højt og åbent om, og i et Europa, hvis herskende klasser søger at feje virkeligheden ind under gulvtæppet i den pæne tones navn, er Trykkefrihedsselskabet og Lars Hedegaard derfor et forargelsens tegn. Det var dette, der endnu en gang blev demonstreret i juledagene. Lars Hedegaard havde over et frokostbord talt højt og firkantet til en journalist om islams kvindesyn og kvindeundertrykkelse, og da han som vanligt talte lige ud af posen, vakte hans udtalelser dyb forargelse i pænhedens kredse. Journalisten Niels Krause-Kjær, der må have et meget stort horn i siden på Lars Hedegaard og Trykkefrihedsselskabet, slog det stort op i en artikel under en overskrift, der meddelte, at Trykkefrihedsselskabet var på »afgrundens rand«, fordi Lars Hedegaard havde sagt grimme ting om islams forhold til kvinder.« Men der skal jo netop siges grimme ting om islams forhold til kvinder, for dette forhold er direkte sygeligt, hvilket intet fornuftigt menneske kan benægte. Og hvorfor skulle man ikke kunne sige

Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti er en af de få politikere, der har noget fornuftigt at sige om fremmedpolitikken. Vi citerer et lille uddrag af hans udtalelser: »Jeg vil ikke acceptere, at vi danskere langsomt tilpasser vores adfærd til indvandrernes normer for ikke at støde dem. Vi må stoppe med at give efter for indvandrernes krav. Det er den linje, der har gjort, at København har så store problemer med bander og arbejdsløse indvandrere i dag. Hvis de ikke kan indrette sig, så må de finde sig et andet land. Vi må til at acceptere, at der simpelthen findes nogen, vi ikke kan leve sammen med i vores samfund. Vi må ikke underkende, at der er nogle, der hader det danske samfund - ligegyldigt hvad vi gør.«

sandheden om det? Er man i den danske offentlighed virkelig så bange for muhamedanerne, at man vil ignorere alt, bare man ikke bliver uvenner med muhamedanerne og deres medløbere? Ja, mange i den danske offentlighed er faktisk så bange, og den omtalte Niels Krause-Kjær er en af disse små kujoner. Men der findes jo da heldigvis også mænd som Lars Hedegaard og Søren Krarup, der tør sige deres ærlige mening om islams perverterede undertrykkelse af kvinderne. Og deres mod er et eksempel til efterfølgelse, for vi skal ikke lade småborgerne og kujonerne bestemme, hvad der skal siges i Danmark. Vi skal sige, hvad vi mener om de fremmede, og det skal vi blive ved med, uanset hvad klynkende småborgere som Niels Krause-Kjær finder rigtigt. Trykkefrihedsselskabet ville jo være en fuldstændig meningsløs institution, hvis formanden ikke turde offentliggøre sin ærlige mening om muhamedanerne og deres gerninger, så Lars Hedegaards udtalelser er slet ikke et problem for selskabet, som småborgerne jo har påstået, nej, det er en bekræftelse af selskabets eksistensberettigelse. Kun ved at hævde ytringsfriheden bliver selskabet meningsfuldt.

Muhamedanske provokationer

Den muhamedanske verden vender sig nu igen direkte mod Europa og forsøger at fremprovokere en konflikt. Den schweiziske folkeafstemning om minareter bruges af den muhamedanske verden som et påskud til at true og forhåne europæerne, og endnu engang bliver det således klart, hvad vi her i Patrioten igen og igen har understreget, at der ikke synes at være nogen vej uden om opgøret med den muhamedanske verden. Opgøret med den muhamedanske verden vil og må komme, simpelthen fordi den muhamedanske verden vil det sådan. Det er ikke europæerne, der ønsker opgøret, det er de mellemøstlige muhamedanere. Medierne skriver følgende om de muhamedanske krigsophidsere og deres budskaber: »Hæv alle jeres penge i de schweiziske banker, boykot al handel og lad være med at rejse til landet. Sådan lyder opfordringerne fra ledende religiøse overhoveder i Saudi-Arabien i kølvandet på den nylige folkeafstemning i Schweiz, der forbyder opførelse af minareter i forbindelse med moskéer. Taget Saudi-Arabiens centrale rolle i den sunni-muslimske verden i betragtning, er opfordringerne til boykot de mest omfattende og betydningsfulde hidtil. De religiøse lederes udtalelser henvender sig til store muslimske befolkningsgrupper i hele Mellemøsten, USA og Europa og vil blive opfattet som retningslinjer for mange muslimer. - Stigmatiseringen af islam i Vesten er ikke længere et spørgsmål om provokationer fra mediernes side. Der er nu tale om direkte trusler mod det muslimske samfund i Vesten, skriver dagbladet Assabah, der udkommer i Tunesien. - Europa er i mentalt forfald og styrer mod middelalderen med disse ønsker om at udrydde andre, skriver dagbladet al-Watan, der udkommer i Kuwait.«

Der kan kun være eet tænkeligt motiv til disse vilde formuleringer fra den muhamedanske verden, og det er ønsket om et opgør med den kristne civiliserede verden, og man skal i denne forbindelse lægge mærke til, at det her siges, at de muhamedanske indvandrere i Europa og USA vil komme til at indgå i den muhamedanske verdens kampstyrke, for som der står: »De religiøse lederes udtalelser henvender sig til

store muslimske befolkningsgrupper i hele Mellemøsten, USA og Europa.« Dette er ikke til at tage fejl af, og der har heller aldrig været nogen som helst tvivl om, på hvilken side de muhamedanske indvandre-re vil være at finde i det kommende opgør med den muhamedanske verden. Det må vi europæere så bare tage til efterretning.

Den muhamedanske verdens trusler mod Schweiz viser klart, at den muhamedanske verden ikke mere respekterer de europæiske folks ret til at indrette sig, som de vil i deres egne stater. De mellemøstlige muhamedanerne mener altså også at kunne bestemme over forholdene i de europæiske og kristne stater, og denne manglende respekt for de europæiske staters suverænitet kan kun føre mod opgøret, for ingen suveræn stat kan eller skal affinde sig med noget sådant. Vi må ikke vige tilbage for den muhamedanske verdens trusler, og der er heller ingen grund til det, for det kristne Europa er langt stærkere end det muhamedanske Mellemøsten, men når Europa ofte forekommer svagt, så er det kun på grund af de utroligt svage og uduelige politikere, Ingen vil dog tillægge politikernes ord nogen betydning, når opgøret først kommer. Gælder det liv eller død, så er et parlament temmeligt ligegyldigt.

Dagbladet AL-Watan skriver som nævnt, at man i Europa skulle have et ønske om at udrydde andre, men bladet skriver mærkeligt nok ikke noget om, hvordan europæerne dog skulle være kommet på denne ide, og det var jo i virkeligheden det mest interessante ved hele sagen. For europæerne er venlige mennesker og ville aldrig finde på noget sådant, hvis disse andre da ikke ligefrem bliver en dødelig trussel mod europæernes eget liv, og så er sagen naturligvis en ganske anden. Vi må også som civiliserede europæere til enhver tid fastholde, at det er vor ret at fjerne alle trusler mod vort liv og tilværelse på eget område, og denne ret er ikke alene et udtryk for et nødvendigt for-svar men faktisk også et udtryk for den højeste kristne etik. *Fortsættes side 6*

Fortsat fra side 5

Når f.eks. de kristne serbere i Eks-Jugoslavien følte det helt nødvendigt at fare ret voldsomt frem mod de muhamedanske bosniere, så var det jo alene på grund af det forhold, at muhamedanerne forsøgte at oprette en ny muhamedansk stat på kristen serbisk jord, og man kan naturligvis ikke forvente, at de kristne tolererer det, hvis der oprettes en muhamedansk stat på deres område. Dette må være helt klart, og den muhamedanske verden gør bedst i at lære noget af dette eksempel, og derfor er det også overordentligt uklogt, når visse muhamedanske ideologer og organisationer nu åbenlyst omgås med planer om at forvandle de kristne europæiske stater til muslimske samfund ved en form for terror eller statskup. Dette vil aldrig ske, men alene forsøget derpå ville blive en forfærdelig blodig affære. En terror genererer uundgåeligt modterror, og vi tror således ikke et øjeblik på, at det overhovedet er muligt for de europæiske folkeslag at tage nogen som helst humane hensyn i en sådan opstået kritisk situation, hvor muhamedanerne i Europa helt åbenlyst forsøger at forvandle de kristne europæiske lande til muhamedanske samfund. Så falder hammeren tungt, og det bliver hverken FN, EU, politikerne, politiet eller domstolene, der kommer til at afgøre, hvordan det skal forløbe, for det bliver de helt almindelige europæiske borgere, der tager dette opgør. Nu er der også nogle muhamedanske ideologer og organisationer, der tåbeligt nok mener, at bare det hele går gradvist, så vil man en dag vågne op i Danmark eller i de andre europæiske lande og opdage, at muhamedanerne er blevet de fleste, og at muhamedanerne følgelig med stemmesedlens hjælp uhindret kan indføre sharia-lovgivningen rundt omkring i de europæiske lande. Dette er naturligvis en ren illusion, for ingen kan vel tro, at demokratiet virkeligt er så stærkt eller værdifuldt, at vi som borgere er parate til at ofre selve danskheden for det. Nej, danskheden er langt vigtigere for os end demokratiet, for demokratiet er kun et temporært politisk system, mens nationen og folket er det evige og uforanderlige og skal forsvares med alle midler. Så uanset hvor mange indvandrere, der findes i landet, får de selvfølgelig ikke lov til at stem-

me sig til noget som et muhamedansk Danmark. Danskheden må og skal overleve, også hvis det kun kan ske gennem borgerkrigen. Desuden er det temmelig naivt, hvis de nævnte muhamedanere tror, at de muhamedanske indvandrere i Danmark og Europa overhovedet får lov til at blive de fleste. Efterhånden som der bliver flere og flere af dem, så vokser selvfølgelig også kravet om deres hjemsendelse, helt naturligt, fordi flere og flere danskere så vil indse faren. Nej, vi tror ikke, at de muhamedanske indvandrere nogensinde vil få magt til at forvandle Danmark til et muhamedansk samfund, for vi er overbevidst om, at reaktionen på indvandringens trussel vil komme en dag, og at denne reaktion vil blive afgørende.

Nu vil vi naturligvis ikke her påstå, at opgøret med den muhamedanske verden står lige for, nej, det kan vare 2 år, 5 år eller måske ti år, før det går løs, men kursen mod opgøret er sat for længst. Man vil have lagt mærke til, hvordan den muhamedanske verden gradvist skærper tonen over for Europa, hvordan man bestandigt øger indblandingen i de europæiske staters forhold og hvordan man med stadig kortere mellemrum truer de europæiske borgere, og dette er helt bevidst. Muhammedkrisen var en vigtig milesten på vejen, men der kommer hele tiden nye trusler til fra den muhamedanske verden. Denne politik fører kun en vej, og alle burde vide, hvad det er for en vej. Man kan beklage det, men der er ikke noget at gøre ved det.

Et antal forbryderiske andengenerationsindvandrere har specialiseret sig i forbrydelser mod de ældre og forsvarsløse danskere, simpelthen fordi disse forbrydere er nogle feje individer, der ikke ønsker modstand under deres forbrydelser. Før indvandringen begyndte var sådanne forbrydelser mod ældre nærmest ukendte, men nu foregår forbrydelserne hver eneste dag rundt omkring i hele landet. Det er den såkaldte kulturberigelse, der her slår kraftigt igennem. Men danskerne har fået kulturberigelse nok og frabeder sig mere.

En fantastisk røverhistorie

En helt utrolig og grotesk røverhistorie har cirkuleret i den europæiske presse. Man tror næppe sine egne øjne, når man i medierne hører og læser om et mystisk mordkomplot mod den svenske rigsdag, der angiveligt skulle være finansieret ved hjælp af et gammelt skilt fra Polen. Det lyder fuldstændigt afsindigt, og det er afsindigt. Historien dukker op i medierne efter tyveriet af en gammelt og rustent skilt fra Auschwitz-lejren i Polen. Skiltet var det velkendte Arbeit macht frei-skilt over lejrens hovedport. Straks fremkom der i den europæiske medie-verden tåbelige spekulationer om, hvorvidt dette skilt var blevet stjålet af nynazister, men da det polske politi hurtigt kunne bekendtgøre, at man havde fundet tyvene og skiltet, og der var tale om helt almindelige polske tyve, så måtte medierne jo opgive denne tanke. Men de europæiske medier ville absolut gøre det til en historie om nynazister, og så opdigtede man en fantastisk historie. Nu påstod medierne så, at ganske vist var det almindelige polske tyve, der havde stjålet skiltet, men det var sket på bestilling af de svenske nynazister. Og hvorfor nu det? Jo, medierne mente at vide, at de svenske nynazister ville sælge det berømte skilt til en samler, og at nynazisterne ville få millioner af kroner for skiltet. Pengene skulle så bruges til at arrangere et nazistisk angreb på den svenske rigsdag, idet nynazisterne ville bryde ind i rigsdagen under et møde og skyde på rigsdagsmedlemmerne. Denne fuldstændigt sindssyge historie kørte de europæiske medier med i flere dage, hvilket er helt utroligt. Der er åbenbart ingen grænser for, hvor løgnagtige og latterlige de forskellige europæiske medier kan være, og enhver fornuft synes at være sat helt ud af spillet hos pressens gentlemen ved ordet nynazister. Og hvad var så de europæiske mediers grundlag for hele den vanvittige historie? Det var angiveligt et forlydende fra en anonym kilde med forbindelse til en hemmelig og hidtil ukendt gruppe svenske nynazister. Ja, en sådan kilde opfinder man jo, når man ingen kilde har, for så er man så dejligt fri for at skulle dokumentere noget som helst. Ingen kender jo personen, og ingen kender gruppen, så man er frit

stillet til at digte videre på historien. Der er jo nemlig ingen kontrolmulighed, når der ikke er nogen kilde, der kan udspørges af andre. Og så blev det svenske politi og det svenske sikkerhedspoliti Säpo spurgt, hvad man kendte til sagen, og i det svenske politi havde man da læst avisen, så politiet sagde, at man havde hørt forlydender om noget sådant, men at man endnu ikke havde foretaget nogen anholdelse i sagen. Nej, det er da klart, for politiet kendte jo ikke andet til den fantastiske plan om et angreb på Sveriges rigsdag, end hvad man havde læst i avisen, og når der slet ingen reel kilde blev angivet, så kunne man naturligvis heller ikke afhøre eller anholde nogen. Hele historien var altså bare et stort gigantisk fupnummer, der alene udsprang af mediernes lyst til at beskyldte nynazisterne for at stå bag tyveriet af det rustne skilt. For skiltet havde jo noget med Auschwitz at gøre, og så måtte det jo naturligvis være de slemme nynazister, der stod bag tyveriet, ikke sandt? Ja, sådan tænkte de såkaldte gentlemen of the press, men deres helt forrykte svindelhistorie gør dem ingen ære.

Endnu engang er den internationale finanskapitals tomme fantasier blevet afsløret, denne gang i Dubai i Mellemøsten, der har været opreklameret som den internationale kapitalismes stjerneeksempel på, hvad investeringer kan føre til. Og hvad var så det hele? Medierne skriver: »Disneyland for voksne, er Dubai blevet kaldt. Men nu kan det komme til at ligne en forladt legeplads i mørke - Disneyland After Dark.« Ja, kapitalen var gået amok, og nu ser man kun ruiner, det er alt, hvad der er tilbage af den såkaldte rigdom. Hele det opreklamerede globale center Dubai var ingen ting, da det kom til stykket, kun varm luft, og man kan for 117 gang konstatere, at kapitalen alene intet skaber, kun folket kan skabe, og i Dubai findes der beklageligvis ikke et skabende folk men kun mellemøstlige folkeslag, der nok kan forbruge men ikke skabe. Det store erhvervsliv og finanskapitalen står nu tilbage i deres pjalter, afsløret!

Danskerne tyranniseres af indvandringen, men der er sat en frist for ethvert tyranni og ethvert djævelskab, og en dag kommer opgøret.

Det bliver en smuk dag!

Det er sandelig nemt at være økonom. Han sidder med sine små computermodeller af de økonomiske sammenhænge og udtaler sig med stor sikkerhed om, hvad regeringen bør gøre, hvis økonomien skal blive bedre. Da han intet ansvar har, og ingen holder ham fast på, hvad han tidligere sagde, så kan økonomien ikke komme galt af sted, uanset hvad han så siger. Han kan altså roligt spille klog og irrettesætte regeringen. I medierne den 30. december så man følgende notits: »Regeringen bærer hovedansvaret for, at Danmark blev hårdere ramt af finanskrisen end mange andre lande. Regeringens lempelige økonomiske politik har gjort ondt værre for dansk økonomi. Det vurderer 25 af landets førende økonomer overfor Ritzau og RB-Børsen.« Ja, det lyder da meget godt, men nu er det så, at man kommer i tanke om, at også økonomerne, de samme økonomer, for nogle få måneder siden sagde, at man skulle stimulere efterspørgslen, så Danmark kunne komme ud af krisen. Jamen, hvordan hænger dette nu sammen? Hvordan i alverden kan man stimulere efterspørgslen uden at føre en lempelig økonomisk politik? Har økonomerne helt glemt, hvad de selv sagde for bare et halvt år siden? Det er vist en temmelig håbløs affære for en regering at rette sig efter økonomernes snak.